

EUROPEES PARLEMENT

1999

2004

Zittingsdocument

DEFINITIEVE VERSIE
A5-0439/2003

1 december 2003

*

VERSLAG

over het gewijzigde voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van verordening (EG) nr. 973/2001 tot vaststelling van technische maatregelen voor de instandhouding van bepaalde over grote afstanden trekkende visbestanden
(COM(2002) 420 - C5-0407/2002 -2002/189(CNS)) (COM(2003) 421 – C5-0429/2003 – 2002/0189(CNS))

Commissie visserij

Rapporteur: Yves Piétrasanta

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **I Samenwerkingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **II Samenwerkingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- *** Instemming
Meerderheid van de leden van het Parlement, behalve in de in de artikelen 105, 107, 161 en 300 van het EG-Verdrag en in artikel 7 van het EU-Verdrag bedoelde gevallen
- ***I Medebeslissingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- ***II Medebeslissingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- ***III Medebeslissingsprocedure (derde lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van de gemeenschappelijke ontwerp tekst

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag.)

Amendementen op wetsteksten

Door het Parlement aangebrachte wijzigingen worden in vet cursief aangegeven. De markering in mager cursief is een aanwijzing voor de technische diensten en betreft passages in de wetstekst waarvoor een correctie wordt voorgesteld (bijvoorbeeld aperte fouten of weglatingen in een taalversie). Dergelijke correcties moeten worden goedgekeurd door de betrokken technische diensten.

INHOUD

	Blz.
PROCEDUREVERLOOP	4
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	5
TOELICHTING	7

PROCEDUREVERLOOP

Bij schrijven van 3 september 2002 verzocht de Raad, overeenkomstig artikel 37 van het EG-Verdrag, het Parlement om advies inzake het voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van verordening (EG) nr. 973/2001 tot vaststelling van technische maatregelen voor de instandhouding van bepaalde over grote afstanden trekkende visbestanden (COM(2002) 420 – 2002/0189(CNS)).

Op 5 september 2002 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de verwijzing van dit voorstel naar de Commissie visserij als commissie ten principale (C5-0407/2002).

De commissie benoemde op haar vergadering van 12 september 2002 Yves Piétrasanta tot rapporteur.

Bij schrijven van 23 juni 2003 deed de Commissie het Parlement een gewijzigd voorstel (COM(2003) 421 toekomen, ingediend door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag.

Op 8 oktober 2003 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de verwijzing van dit gewijzigd voorstel naar de Commissie visserij als commissie ten principale (C5-0429/2003).

Op 9 september 2003 verklaarde de Commissie visserij haar vorige verslag (A5-0015/2003) nietig en benoemde zij Yves Piétrasanta opnieuw tot rapporteur.

Zij behandelde het gewijzigde Commissievoorstel en het ontwerpverslag op haar vergaderingen van 2 oktober en 25 november 2003.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij met 13 stemmen voor bij 1 onthouding haar goedkeuring aan de ontwerpwetgevingsresolutie.

Bij de stemming waren aanwezig: Struan Stevenson (voorzitter), Rosa Miguélez Ramos en Brigitte Langenhagen (ondervoorzitters), Patricia McKenna (verving Yves Piétrasanta) (rapporteur), Niels Busk, Heinz Kindermann, Giorgio Lisi, Ioannis Marinos, Camilo Nogueira Román (verving Ian Stewart Hudghton), Juan Ojeda Sanz (verving Manuel Pérez Álvarez), Seán Ó Neachtain, Joaquim Piscarreta, Catherine Stihler en Daniel Varela Suanzes-Carpegna.

Het verslag werd ingediend op 1 december 2003.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het gewijzigde voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van verordening (EG) nr. 973/2001 tot vaststelling van technische maatregelen voor de instandhouding van bepaalde over grote afstanden trekkende visbestanden
(COM(2002) 420 - C5-0407/2002 - 2002/0189(CNS))
(COM(2003) 421 – C5-0429/2002 – 2002/0189(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2002) 420)¹ en het gewijzigde voorstel (COM(2003) 421)²,
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 37 van het EG-Verdrag (C5-0407/2003 - C5-0429/2003),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie visserij (A5-0439/2003),
1. hecht zijn goedkeuring aan het Commissievoorstel, als geamendeerd door het Parlement;
 2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;
 3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 4. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendementen van het Parlement

Amendement 1
ARTIKEL 1, PUNT 6 BIS (nieuw)
Artikel 11 (verordening (EG) nr. 973/2001)

***(6 bis) Artikel 11 wordt als volgt
gewijzigd:***

¹ PB C 291 E van 26.11.2002, blz. 210.

² Nog niet in PB gepubliceerd.

"Artikel 11

Er wordt gebruik gemaakt van sneuen in monofilamentdraad op de wartels, teneinde het gemakkelijker te maken om levende blauwe en witte marlijn weer overboord te zetten."

Motivering

Aangezien zowel de blauwe als de witte marlijn volgens de Internationale Commissie voor de instandhouding van de tonijnachtigen in de Atlantische Oceaan (ICCAT) worden overbevist, is het beter om toepassing verplicht te stellen in plaats van deze maatregel alleen aan te moedigen. Ook zou dit het overboord zetten van levende haaien vergemakkelijken, wat een verklaard doel is van de resolutie 2001-11 van de ICCAT.

TOELICHTING

Het voorstel van de Commissie betreft over grote afstanden trekkende soorten, voornamelijk de diverse soorten tonijn en zeilvis. Het beoogt met name de in mei 2001 goedgekeurde verordening betreffende technische maatregelen up-to-date te brengen.

Een van de belangrijkste doelstellingen van technische maatregelen is het beperken van de bijvangst en teruggooi, hoewel de communautaire wetgeving helaas sterk is gericht op jonge vis van commercieel gezien waardevolle soorten. Pas onlangs zijn enkele maatregelen genomen om de vangst van niet-bedoelde soorten te beperken.

In 2000 heeft de Commissie voor het eerst voorgesteld om alle technische maatregelen betreffende tonijn en zeilvis in een enkele verordening samen te brengen. In het toentertijd opgestelde verslag, waarvan ik rapporteur was, toonde het Parlement zich verheugd over de deze stappen tot vereenvoudiging van de wetgeving. Het verslag bevat ook korte beschrijvingen van zowel de betrokkenheid van de EU bij de tonijnvisserij in de gehele wereld als de diverse technische maatregelen die door de regionale visserij-organisaties zijn goedgekeurd, evenals een bespreking van de stand van zaken van de belangrijkste tonijn- en zeilvissoorten. De tonijn en zeilvis worden, net als zoveel andere soorten tegenwoordig, in veel gebieden ernstig overbevist en de situatie verslechtert eerder dan dat zij verbetert.

De technische maatregelen voor de tonijnvisserij waar wellicht het meest op wordt afgegeven, zijn de minimale omvang voor het aanlanden van geelvin-, blauwvin- en grootoogtonijn in de Atlantische Oceaan. De minimale omvang is 3,2 kg voor alle soorten, hoewel er een marge is van 15% voor geelvin- en grootoogtonijn (volwassen vissen weegt ongeveer 15-20 kg of meer). De Vaste Commissie voor onderzoek en statistiek (SCRS) van de ICCAT geeft een schatting van de omvang van ondermaatse vangst van deze soorten en verklaard in zijn verslag over 2002:

In 1999 werd het aandeel van ondermaatse geelvintonijn berekend op 70,9 % voor de ringzegenvloot en 80,7 % voor de aasvisserij.

Voor grootoogtonijn:

Het percentage vis kleiner dan de minimale omvang is sinds 1990 toegenomen en bedroeg meer dan 50% van de totale gevangen vis in de daaropvolgende jaren met uitzondering van 2000, hoewel het absolute aantal ondermaatse vis bij sommige visserijactiviteiten wellicht is verminderd.

Tenslotte voor blauwvintonijn:

Uit de beschikbare gegevens blijkt dat 36% van de in de Middellandse Zee gevangen vis in 2000 minder dan 3,2 kg woog en 40% minder dan 6,4 kg. In het oosten van de Atlantische oceaan waren deze cijfers respectievelijk 2% en 29%.

Met andere woorden, er wordt zeer veel jonge tonijn gevangen, wat ongetwijfeld ten dele de slechte visstand verklaart. Een vismethode die een bijzonder rijke vangst aan jonge geelvin- en grootoogtonijn oplevert, is het gebruik van visaggregerende voorzieningen (FAD's). Vis heeft de neiging zich te verzamelen onder vrijwel alles wat drijft, een feit dat wordt gebruikt door

ringzegenvissers - het is veel makkelijker om een net aan te brengen rond een drijvend stationair object en zo alle tonijn en andere soorten daaronder te vangen, dan te trachten een school tonijn te omsingelen die met een snelheid van enkele zeemijlen zwemt. FAD-visserij zorgt voor een overvloedige vangst aan jonge vis. Experimenten met een gesloten seizoen voor FAD-visserij, als middel om de vangst van jonge vis te beperken, leverden hooguit een twijfelachtig resultaat op.

Op haar vergadering in 2002 heeft de ICCAT aanbeveling 2002-09 goedgekeurd, waarin o.a. de verdragsluitende partijen wordt verzocht in 2003 en 2004 speciale programma's te ontwikkelen ter vermindering van de vangst van jonge blauwvintonijn in de Middellandse Zee. De ICCAT zal het probleem in 2005 opnieuw bekijken. Dit is op zich een positieve stap, maar zeker niet voldoende. Bij de vangst van jonge tonijn gaat het niet alleen om de blauwvin in de Middellandse Zee, maar om de meeste tonijnsoorten in de meeste oceanen, zij het in uiteenlopende mate. De Commissie moet haar invloed bij de ICCAT en de IOTC aanwenden om aan te dringen op veel daadkrachtiger pogingen om de vangst van jonge tonijn te beperken.

De vangst van haai bij de tonijnvisserij, zowel met beuglijnen als met ringnetzegen, krijgt steeds meer aandacht vanwege de kwetsbaarheid van veel van deze soorten voor overbevissing. Op dit gebied wordt althans iets gedaan, hoewel veel minder dan nodig.

Enkele jaren geleden is de ICCAT begonnen met het verzamelen van statistische gegevens over de vangst van haaien, hoewel er veel landen zijn, waaronder lidstaten van de EU, die geen volledige gegevens verstrekken.

De ICCAT heeft op haar vergadering in 2001 een resolutie (01-11) inzake haaien goedgekeurd waarin alle verdragsluitende partijen en anderen die in de Atlantische Oceaan vissen, wordt verzocht om:

- gegevens te verstrekken over de vangst van, en visserij op haringhaai, makreelhaai en blauwe haai;
- de visserij op deze soorten niet uit te breiden voordat er evaluaties zijn gemaakt;
- de teruggooi van onbedoeld gevangen levende haai, met name jonge vis, te bevorderen;
- de verspilling en teruggooi van gevangen haai zo veel mogelijk te beperken.

De beide laatste punten vormen het uitgangspunt voor de wijzigingen die de Commissie voorstelt (de beide eerste punten worden vermoedelijk elders behandeld).

In de tekst staat weliswaar: "De lidstaten moedigen aan dat *zoveel mogelijk* toevallig gevangen levende haaien (...) terug overboord worden gezet" [nadruk toegevoegd], maar te verwachten valt dat lidstaten die hun vissers aanmoedigen om iets wel of niet te doen, waarschijnlijk niet erg veel zullen bereiken.

In mijn aanvankelijke verslag heb ik een amendement opgenomen dat in dit verband van belang is. Verder is er een resolutie van de ICCAT die aandringt op het gebruik van sneuen in monofilamentdraad op wartels bij de beuglijnvisserij op marlijn, daar het zo mogelijk zou zijn om deze schaarse overbeviste vis gemakkelijker terug te gooien. In het voorstel van de Commissie en de daarop volgende verordening staat dat de lidstaten het gebruik hiervan

moeten aanmoedigen. In mijn verslag stelde ik voor het gebruik verplicht te stellen gezien de slechte stand van de marlijn. Omdat sneuen in monofilamentdraad ook haaien, die de visserij wil houden, gemakkelijker laten ontsnappen hebben de Raad en de Commissie dit amendement verworpen. Misschien moet dit amendement opnieuw in overweging worden genomen als onderdeel van de poging om de bijvangst van haaien te verminderen, en daarom is het opnieuw opgenomen.

Verder heeft uw rapporteur weinig aan de voorstellen toe te voegen. De Commissie heeft namelijk de relevante instandhoudingsmaatregelen opgenomen in haar voorstel tot wijziging van de verordening.

Toch is de reeks technische maatregelen die momenteel van kracht zijn voor de drie oceaangebieden die onder de verordening vallen, allesbehalve bevredigend - de enorme bijvangst van jonge vis en andere soorten gaat door en een aantal commercieel gezien belangrijkste soorten raakt uitgeput of is al grotendeels uitgeput.

De Commissie moet zich veel meer pro-actief opstellen als het gaat om de oplossing van deze ernstige problemen.